

Saarna Keravan kirkossa 05.11.2017

Hedi Vilumaa, Kõpun srk:n kirkkoherra

Uskon perustus

Armoa ja rauhaa teille Jeesuksen Kristuksen nimessä!

On ilo ja riemu viettää yhteistä jumalanpalvelusta tänään täällä Keravan kirkossa! Tervehdin teitä kaikkia virolaisen Kõpun seurakunnan puolesta: lämpimät terveiset seurakuntalaisten, rippikoululaisten ja kunnan puolesta. Saamme juhlia yhtenä kirkkokansana tänään reformaatiota. Luterilainen kirkko on pitkään valmistautunut ympäri maailmaa viettämään arvokasta 500-vuotisjuhlaa ja syntymäpäivää. Elämme sen juhlimisen huippuviikkoa. Viljandin rovastikunnassa – terveiset sieltäkin – olimme yhdessä koolla maanantaina. Viron kirkon yhteinen reformaatiopäivän jumalanpalvelus ja vastaanotto pidettiin tiistaina. Tapahtumia ja juhlia riittää.

Tavoite on arvostaa ja nostaa esiin uskomme perustus, analysoida ja ymmärtää sitä aikojen kuluessa, pitää sitä elävänä ihmisten keskuudessa. Mikä on uskomme perusta – se tutkittava ja juhlittava kohde?

M. Luther sanoo: ”Minä uskon, että Jeesus Kristus vapahti minut kaikista synneistä, kuolemasta ja perkeleen vallasta, ei kullalla eikä hopealla, vaan pyhällä, kalliilla verellään ... että minä hänen omansa olisin.”. Uskomme perusta on Jeesus Kristus itse – Vapahtaja ja armollinen Jumala.

Onko se ihan totta? Pitäisikö sitä todistaa ihmeteoilla tai erityisillä merkeillä? Antiikin filosofiasta tunnemme nykypäivänäkin esiintyvän skeptisen maailmankatsomuksen. Sen henki ulottui myös juutalaiseen uskonnolliseen

ajatteluun. Tänään kohtaamme sen evankeliumissa, kun saddukeukset ja fariseukset, se papillinen aateli ja opettajat tulevat kysymään Jeesukselta uskon merkkejä – todistuksia uskon perustamiseksi. Tässä ilmentyy ihmisen skeptinen ja epäilevä mieli Jumalaa ja uskoa kohtaan: ”Jos annat merkin taivaasta ja teet ihmeen, niin uskomme ... ehkä.” Sellainen tie on vaarallinen, vaikka mukava. Jokainen sellainen epäilijä ja tinkijä hylkää vastuullisen mielen ja kieltäytyy päätöksen tekemisestä. Helpompi on vaihtaa mielipidettä olosuhteisiin sopivaksi. Mutta Jeesus kehottaa lujasti ja vakaasti uskomaan ja luottamaan ilman todistuksia ja merkkejä.

Evankeliumin mukaan Aika on tullut – Jumalan Poika on maailmassa. Mutta häntä ei huomata aina. Hänen toimintansa koostuu taivaallisista merkeistä, mitä sokea aateli ja opettajakunta kieltäytyy hyväksymästä. Samalla moni tavallinen ihminen ymmärtää ja huomaa niitä. Evankeliumissa Matteuksen mukaan Jeesus on ruokkinut juuri 4000 miestä. Ihme on elävä ja tuore ihmisten keskellä. Ennen sitä on vankeudessa oleva Johannes Kastaja lähettänyt kysymään Jeesukselta, onko Jumalan valtakunta maan päällä, Jumala ihmisten keskellä. Jeesus vastaa, että merkkejä on paljon – sokeat tulevat näkemään, kuurot kuulemaan jne. Ajan merkkejä on siis valtavasti – Jeesuksen ajan merkit ovat voimakkaita ja eläväksi tekeviä!

Saapunut Jeesuksen aika maailmassa kutsuu jokaista ihmistä päättämään uskostaan – selvittämään oman uskonsa perustaa. Mutta aateli kieltäytyy ja rajoittaa itsensä sääennustuksilla. Jeesuksen kommentti on lyhyt: hän jätti heidät siihen ja lähti pois. Vihjeenä jäi ilmaan vielä vastauksetta Joonan merkki. Jeesus itse astuu vastaan tuleville tapahtumille ristin ja ylösnousemuksen asti. Uusi opetus oli annettu ja Jumalan valta ihmisten keskellä laajeni. Jeesuksen kutsu ja kehoitus tehdä henkilökohtainen valinta Jumalan ja itseensä suhteessa antaa uskolle perustan. 1520 M. Luther kirjoitti teoksensa ”Kirkon Babylonian vankeudesta”, jossa hän sanoo: ”Menneisyyden, nykypäivän ja tulevaisuuden

syntien ainoa lääke on Kristuksen testamentti, jos pidät siitä kiinni ja uskot, että testamentin sanat annetaan sinulle armosta. Jos et usko, ei yksikään teko tai ponnistus tuo sinulle rauhaa, ei koskaan eikä missään. Omatunto rauhoittuu uskossa, mutta uskomattomilla se on sekaannuksessa.”.

Reformaation juhluvuoden aikana kysymme, olemmeko me Kristuksen kanssakävijät, onko meillä omassa ajassamme rohkeutta ja elävää mieltä uskoa Jumalaan, onko uskomme perusta vahva. Kirkon, seurakuntiemme ja jokaisen kristityn käsissä on Jumalasta puhuminen. Kukaan muu ei tule sitä tekemään. Kristus on jättänyt tehtävän – maailmaa muuttavan ja elävöittävän sanoman julistamisen juuri meille! Meidän on nähtävä ajan merkkejä ja Jeesuksen tekoja. Meidän on kuultava Hänen ajatonta Sanaansa! Jumalan valtakunnan ihmisten – ja toinen toisiemme – lähelle tuominen on meidän yhteinen tehtävämme ja siitä saamme iloisesti puhua reformaationjuhlanä.

Suomen arkkipiispa Kari Mäkinen on kirjoittanut: ”Reformaatiossa oli kysymys katseen laskeutumisesta. Näkökulma taittui ylhäältä ja pyhästä alas ja arkeen.”. Näin on Jumala tullut uuden opetuksen mukaan lähelle ihmistä. Nikodeemus sanoo Mika Waltarin kirjassa ”Valtakunnan salaisuus” etsijä Marcukselle, joka haluaa ylösnousemuksen tapahtuman jälkeen lähteä etsimään Jeesuksen oppilaita: ”Kylväjä on työnsä tehnyt. Jos sinuun on kylvetty, niin tekisit hyvin kuin jäisit nyt nöyränä odottamaan. Mutta saat mennä Galileaan ja etsiä sieltä hiljaiset. Kysyy heiltä...”.

Ajatelkaa – hiljaiset tietävät parhaimmin Jeesuksesta, he näkivät ja kuulivat, ottivat vastaan ja sydämeen. Waltarin ”hiljaiset” ja Mäkisen ”katseen laskijat” tunnistavat Jumalan ja näkevät myös lähimmäiset. Hiljaisista kasvaa aikaa myöten vahvauskoinen kirkko, katseen laskijoista kehittyy Jumalan armoon nojautuva ja vastuutta kantava yhteisö. Niin vaatimattomasta tulee väkevä ja kuolleesta elävä. Joonan merkki toteutuu. Aamen.